

призъ лѣтото, ачи сѣтнѣ, сирѣчь край лѣ-
тото, като снисѣ царьцата довольны яйца,
иъивватъ ги работницытѣ пчѣлы сѣсз жи-
лата си.

Вдѣинъ рой ѣ каквото ѣдно царство, тамъ
всѣка пчѣла има своата работа: ѣдни сѣ
ѡпридѣлены да пѣзатъ портытѣ, а дрѣга
ѡстава нощимъ да пѣзи, и ги савѣжда на-
ѡтрѣ, кога дойде врема за ставаніе сѣсз
ѣдно различно крачѣніе, тогѣзи глѣдашь ѡ
вѣднѣждз сичкитѣ на крака, и акъ видатъ
чи щѣ са развали времато, или чи щѣ по-
вѣе нѣкой вѣтаръ сѣдѣтъ си вѣтрѣ и не
излѣзатъ, акъ ли щѣ да ѣ хѣбаво времато,
тии излѣзатъ иъз кошчито като ѣдна вой-
ска, и ли каквото много братіа, и ѡтож-
датъ тичшкѡмъ по нѣвытѣ, и по лѣвадытѣ,
и иъз градинитѣ, и подиръ малко ги глѣ-
дашь, чи са вращатъ сз вѣсѣлы пѣсени, и
ѡекичины сѣсз цвѣтз, а дрѣги нажеѡрины
сз вода и намѡкрины по сичката снагѣ.
Тѣи тѣзи като млѣди момцы и млѣды момы
хѡватъ по лѣвадытѣ, а по старытѣ, на ко-